

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

J Ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Hypodidascalus dici potest repetitor: ab ὑποδιδασκαλος magister.

Hypogeala loca subterranea dicuntur a grecis: q̄ dicitio frequens est apud Iosephū & Egesippū.

Hypopodon latine suppedaneū.

Hypopirgia/locus sub turri ex ὑποπύργος turris.

Hypomnema artis. & hypomnemētū sumit. p̄ interpretatione & cōmētariū. Licet. Tironi: Dulcū mihi eripitur opere in exscribēdis hypomnemātibus.

Hypostasis/subsistētia siue substātia: a theologis pro persona capis. Unde hypostases p̄sonę subsistētes appellantur. Nam ἁποδοστικatio dicit. Hieron. ad Dama. Tota seculariū litterarū schola nihil aliud hypostasin nisi vñam nouit.

Hypotheca pe. pro. latine pignus suppositio/documētum/Hypothecatus suppositiuius.

Hypothecis pe. cor. argumentū siue materia causa thema propositum.

Hypothecis/subiucula: & proprie pontificū est: vt inq̄ Hieronymus.

Hypothira siue hypothyridēs apud Cicru. capis p̄ valuarū ciuitate & inuitate.

Hypothesis subdistingtio/figura cum singulis sensib⁹ datur propria clausula: vt Regem adit: regi memorat nomenq̄ decusq̄.

Hypoposeon. i. disputationū vel informationū.

Hyrkania/regio asiatica/magna ex parte plana & h̄cla rillimis vibibus adonata: quarū celebrat Talebro tam/Samaria & Larta & Zapem. Et adeo opulēta vt vitis vna vini metretā efferat: & sic sexaginta modios h̄co. Frumentū ex femine nascat/q̄ extollit. Dicta hyrcania ab hyrcana sylua: q̄ scitib⁹ subiacet: habet ab oriente mare Caspiū. A meridie Armeniā: a Septentrione Albaniam: ab occasu Iberiā. In ea regi one pantherę pardis & tigres abādāt cū syluis asperasite: hic hyrcan⁹: vt mare hyrcanū/boies hyrcani. Hiero. Hyrcani volueribus & canib⁹ seminuos p̄ciūt.

Hysginum/colos: similis cocineo. Unde greci vestes ὑσγινοσ appellat: hoc est bisignū tinctas. Plin. lib. xii. Diacynthus in gallia maxime prouenit: hoc ibi pro cocco bisignū tingit.

Hypopus feminini generis & hypopū neutri cum y p̄m Apul. herba pulmoni valde vitilis: cuius penultima producit cū ap̄d grecos scribat p̄ omega: q̄uis macer corripit. Est hypopū sicca/calidūq̄: & tern⁹ illi. Est in vtriq̄ gradus. Hiero. in psal. interptatione. Sicut enī hypopū terrenū curādus pulmonib⁹ aptū est: vt aueriat inflationē: ita homo celesti q̄s respicit hypopo. i. humilitate cordis ab omni supbie malignitate purgat. Sunt etiā q̄ hypopū p̄ duplex si scribāt.

Hysteria grece/latine secundū folliculi sunt p̄tinentes ferum in matris vtero cum menstruis.

Hysterologia/locutio p̄postera: figura eadem cum hysteron: p̄teron.

Hysteron/vltimū vel nouissime. Unde hysteron: p̄teron eius figura cum sentētia ordine cōmutatur: vt Postq̄ alios regit fluctus: & ad equora venit. Naz p̄ius ad equora venit q̄ tangeret fluctus.

Littera vocalis ē que etiā consonās fieri cōsuevit & modo pro simplici/modo pro duplici accipitur. Pro simplici tunc habetur/q̄ ab ea incipit syllaba in principio dictionis posita subsequētī vocali in eadē syllaba: vt Juno Iupiter. Pro duplici autē q̄n in medio dictionis ab ea syllaba incipit post vocalē ante se posita: subsequētē quoq̄ vocali in eadē syllaba: vt ma ius peius maia. Monnaq̄ tū reperit i littera. p̄ sim,

plici cōsonāre in medio dictionis posita: sed in cōpositis: vt Reuicere/Reiectus. Notandū i litterā. p̄ cōsonāre posita asperari nō posse cū nulla consonās ante se aspirationē accipere valeat. Cū Hierosolyma ser syllabarū est: Dulcus triū: Et per deriuaciones quidē transiit in alias vocales. In a: vt genus generis generatim. Paulus pauli paulatim. In e: fortis forte. In o: Pater patris patronus. Est etiā i imperatiuius modus ab eo is. Teren. I p̄z sequar.

Ante A

Ia fuit nome minoris filie atlantis: & latine voy dr. Item Ia greci vocant violas. Unde Sabiniana vestis. i. violacea. Rursum Ia eplurantis interiectio est.

Iacch⁹ nome bacchi ἱακχος/ clamo/cāto/vocifero. Nam qui baccho sacrificabant: clamare solebant. Et duplici ce scribi debet: Quis in verbo ἱακχος sit simplex: q̄ ideo sit vt in iaccho secūda. p̄ducāt que in verbo iacho corripit. Virgi. Beatissima vitis iaccho. Ponitur quādoq̄ pro vino.

Iaceo es. iacui. Im notā significationē. Virgilius dixit Strata iacet passim sua h̄q̄ sub arbore poma. Plautus in ampb. Quis hic est fener q̄ ante edes nostras sic iacer? Dicimusq̄ iaceo in strato/iaceo humi. Li. ui. lib. ij. de bel. puni. Humi iacentes inter custodias stationesq̄ militū circūspexerunt. Quis iacere significat extare esse. Sal. In medio campus iacet aquis vndiq̄ scens. Quādoq̄ pleniū esse. Virg. libro. iij. geor. Si iacet aggeribus niveis informis & alto terra gelu. Quis per plurimū porrigit. Idem in eodem Tanti campi iacet. Quis squallere. Lucil. li. xij. Et sua h̄cipue retro relicta iacere. Quis mortuū esse q̄ iaceant: nec amplius cadauera moueant. Luca. Ille iacet paci quā h̄ulit orbis. Quis sepultū esse. Daria. Nō aliter cineres mando iacere meos. Qui verbi cōposita sunt: Adiaceo/iuxta iaceo. Interiaceo/in medio iaceo. Lini. Descendunt in planticē que inter capuā tiphatamq̄ interiacet. Subiaceo/subditus iaceo: & subdit⁹ sum. Lacta. lib. iij. Quonia iacet vtriusq̄ subiacet fornicudo. Obiacet: de quo alibi. Et h̄c habent penul. cor. in trisyllabis.

Iacio is. ieci/iactū/significat emitto. Apul. Dulcis in eum lapidibus iactis. Unde iacere ad certū est dirigere in id in qd̄ intendit. Hiero. in li. Judi. Sic fundis lapides ad certū iacētes vt capillum quoq̄ possent p̄curere. Et iacere est ponere. Trāslatio sumpta ab edificijs/marine a corbonib⁹. i. porrub⁹ manu factis q̄bus magna iaci fundamenta necesse est. Cic. in Pbilippi. In quo tēplo quātū in me fuit teci fundamenta pacis. Qui cōposita sunt: Abicio/adicio/cōiicio/circūiicio. Cū circūiecta impedimēta dicimus: Deicio/dilicio/euicio/inicio/interiaceo/obicio/pūcio/pliaceo/pūcio/reuicio/subicio/trauicio & supiatio. Hiero. in Ezech. Et superiacent puluerē capitibus suis & cinere conspergentur.

Iacto as. frequēter iacio. Sene. Dum lapillos iactaret in pureū. Virg. li. j. geor. Deucalion vacuū lapides iactauit in orbem. Aliquādo iactare est sepe volere. Idem. Atq̄ illū tales iactatē peccore curas. Aliquādo fatigare/vepare/concurrere: vt Iactato equo re toto: Troas reliquias. Lacta. li. v. Qui patrem regno expulit bello persecutus est: eulē toto orbe iactauit. Et quo apparet non esse verā differentia: quā Seruius ponit/dice: Iactamur in mari/fatigamur in terris. Aliq̄ significat plagis sternere. Cicero in Ter. act. ij. Iactatur domi sue vir primarius & homo bonestissimus pro se quisq̄ manus afferre. Aliq̄ temere laudare: siue ambitiosius gloriari. Virg. Quā iuxta sequit iactatio: ancus. Hiero. ad Iulianū: Diues ille omnia q̄ in lege h̄cepta sunt se implest iacta.

bat. Hinc iactantia. Aliquando inaniter loqui. Virg. Talia iactanti stridens aquilone procella: Celi aduersa ferit. Aliquē frequēter emittere. Idē li. ii. geor. Et si nō aliū late iactaret odorē Lauri erat. Et alibi Iohāleticia voces ad sidera iactat. i. crebro emittit. Aliquē frequēter ducere: vt apud eundē. Haud vnq̄ manibus iactata fatiscit. i. ductata. Quidā etiā iactatū p̄ p̄mittitū r̄ p̄ excusso. Alij p̄ depēdētī accipiūt: vt li. iij. geor. Et dextro iactata recūbit in armo.

Iactātia q̄ r̄ iactatio a Licerone diffinit li. iij. tul. q̄ sit voluptas gētiens r̄ se effereus insolentius.

Iaccanter aduerbium a participio iactans formatur r̄ significat cum iactantia. Macroñ. Ne iactanter de se querere videretur.

Iactuose similiter dicitur cum iactātia. Cice. Cum sint multa iactuose dicta.

Iactio as. penul. cor. frequentatiuū a iacto. Macro. ad C. best. Urbicū. Et hoc te iurta scripturā facere iactitas. Et ad Pāmachū. Et q̄ vn̄ romē amicū obiecerat: multis in toto orbe inimicis dicere iactitātū.

Iactura pe. pro. dicit. p̄pue dānā de mari q̄n quis magnas in nauis merces habet: r̄ tēpestate cogit eas in mari iacere/ ne nauis obuatur.

Iaculum pe. cor. dicitur quicquid iaci in longā potest. Nam sit vt iaciatur.

Iaculo pe. cor. deponens/ significat in longā iacio. Juuena. Quantas iaculetur monychus oinos. Col. li. ij. Fabā que longius emittet pura eo perueniet quo ventilator: eam iaculabitur.

Iaculo as. eiusdē significatiōis. Clau. Latis iaculatur in aruis. Aug. in Ps. interpretatiōe per trāslatiōē dicit: Iaculabāt in ora interrogantiū se sagittas dei. Hinc Iaculo: qd est extra iaculo/ p̄iō. Hel. Arionem cum sibus r̄ indumentis/ cum quibus se in salum eiaculauerat extitisse.

Iaculatio iaculantiē r̄ iaculamentū pro eodē.

Iaculus pe. cor. serpentis genus qui subit arbores: e q̄ bus vi maxima vibrat/ penetratq̄ quodcūq̄ animal obuū fecerit fortuna. Luca. Et natrix/ violator: aq̄ iaculis volucres.

Iacobus pe. cor. nomē propriū q̄no: syllabarū. Clau. Quid iaceras verlus dur: iacobe meos. Moia enim p̄pna sicuti Dicitia. docet in sine accutū accentū habent q̄ more latino declinata eundē retinet r̄ penultimam producant: vt Adam adamus/ Joseph iosephus.

Iam aduerbiū t̄p̄is/ qd pene est idem qd tunc. Quintil. Qd si satis prudenter ea viderint/ iam p̄pē cōsumpta fuerit p̄cipientis opera. Interdū hortātis est: r̄ veluti moxā increpātis. Virg. Jam diu peccor. Interdū festinātis. Terē. Ego iam prospiciā tibi. Interdū ponit pro nunc. Vir. lib. iij. geor. Jamq̄ bos curus iam p̄terit illos. Interdū pro p̄terea r̄ q̄n modus est quidā coniungens sentētiās: vt apud eundē. Jam maris imensū prole r̄ genus omne natātū: Jā varias pelagi volucres. Hoc idē efficit coniunctum cum dō Cice. Jam dō vrbibus cōstitutis.

Iamiam significat repente: vt iamā aderit. Et cū p̄sentī ponit licet ad futurū resoluat. Virg. Jam iamq̄ manu tenet r̄ premit hasta: quasi mor tenebit: r̄ nūc viderit tenere. Nlerūq̄ figurate per indignationē accipit. Idem: Jamā nec maxima Juno. Nec saturū nius hęc oculis pater aspiciat equis. Et per miseratiōnem. Sal. Jamā animo meo cbarissime frater q̄ tibi imaturo r̄ vnde minime decuit/ vita erepta: tū legendū magis q̄ dolendū puto casum tuū. Et per exhortationē. Quinti. Jamā cōmilito quicunq̄ casus manet etiā si imperator dānaturus est habes solatiū fatius est: q̄ a patre occidi.

Iadū significat olim. nā dui q̄nq̄ p̄ lōgo t̄p̄e ponit.

Iamduū ex iā r̄ dudū cōponit. Et aliq̄ de paruo t̄p̄e dicit: vt Jādudū te expecto. Aliq̄ de lōgiori. Pl. lib. iij. Jādudū ex eadē Hispania geolitō venit in italīa plagis vtilissimū. Dacoro. Jāmdudū hęc questio ab Aristo. r̄ p̄posita est r̄ soluta. Donis etiā p̄ continuo vel p̄p̄mū. Virg. Jāmdudū lumite penas.

Iam olim significat iamduū. Cice. Jāmolim in p̄ncipio illud statuerā. Sumit r̄ p̄ aliq̄. Virg. Et iam olim seras posuit cū vinca frondes. Olimiam p̄ iam pridem. Quintil. Olimiam impator: inter fulgentes virtutes tuas liuo: locū querit. i. a lōgo t̄p̄e.

Iampudē significat de paruo t̄p̄e. Sene. Jāmpudē te expectātes ibi sederam. De lōgiori Pl. Qd maior res nostros iāpudē fecisse manifestū est: qd gen̄ nūq̄ r̄ patrū fere nostrorū memoria inuētū est pro continuo. Luca. Tollite iāpudē victricia tollite signa.

Iantum significat ex eo tēpore. Plau. Jāntus excepit virginē amare. Ceteros etiam iantum pro tantum vti fuerit. Et iam pro tam.

Iambus pes constans ex prima breui vltima longa: ab inuētoze vt qdā putat dicitur. Quidā iambū deducunt a τῶ τοῦ ἰαμβῖ/ ἰαμ qd est p̄tumeliari inuebi. Festus: Jāmbi dicebantur q̄ singuli ex p̄foceno loq̄bantur: τῶ ἰαμβῖ/ qui terni.

Ianus ab biatu dicitur est detracta aspiratione: que quidam solē putat. Ideo geminū: q̄ vtriusq̄ iamq̄ celestis potentē qui exiens aperiat/ occidens claudat. Alij ianū mundū. i. celū intelligūt: quasi Janū ab eādo: vt inquit Cice. lib. ii. de natu. q̄ mundus semper eat dū in orbe voluit r̄ ex se initū faciens in se referatur. Hinc r̄ bifros pingit: duas em̄ facies an̄ r̄ retro habere dixerūt: q̄ annus ex se initū facies fini occurrat. Vel q̄ p̄terita sciuerit/ r̄ futura p̄viderit: seu q̄ superorū r̄ inferiorū ianitor: extiterit. Jānus tēplus erat romē qd t̄p̄e belli patebat: t̄p̄e pacis claudebat. In patulnis r̄ clausis cognouit. Hinc etiā q̄n drifroē fecerit: ob attuoz orbis partes r̄ ianū geminū vocitarūt. Et inuonū/ q̄ calendarū p̄ncipis. Calende enim sunt inuoni dicite. Et ianus erat loc⁹ Romē vbi fenatores consitebant in regione basilice: quoniā in eo Jani simulacra collocata videbant. Jui. Qui p̄teat ianumq̄ timet: celeretq̄ caledas. Jāni quoq̄ per iū transitiones foiesq̄ profanarum edū ianue vocabant. Sene. in Domi. Jānos inquit arcusq̄ cum quadrigis r̄ insignibus triumphoz per regiones vrbis exrupit.

Ianualis porta Romē a Jāno dicta vbi r̄ positus fuit eius signū. Hanc Jāna instituit vt esset clausa semper nisi cum bellum foret.

Ianua primus ingressus ad interiora dom⁹ a Jāno dicta q̄ huic deo cōsecratū erat omne p̄ncipiū. Et p̄pue domus est ianua: ostiū dō partū vt cubiculorū: licet confundantur. Nam et ianua a quo ianitor: p̄ ostiū ponit: r̄ ostiū a quo ostiarius pro ianua.

Ianitor pe. cor. cui ianue cultō dīa est cōmissa.

Ianuarius primus mensis a p̄ncipie deo est appellat⁹ a Jāna q̄ primū anni esse voluit tanq̄ bicipitis dei mensē respicientē r̄ p̄spicientē tranfacti anni finem futurisq̄ p̄ncipia.

Ianiculū oppidū non procul a roma dictū: q̄ per eum populus romanus trāsire ceperat in agrū betruschi: seu q̄ Janus illud condiderit. Solinus: Quis dubitat Janiculū a iano non fuisse conditū?

Ianthina pe. cor. ianuis coloris purpurei ῥοῦ em̄ viola καλοσ ἰανθῖ/ ῥοῦ ἰανθῖ/ ῥοῦ ῥοῦ q̄ violaceus flos. Jāntia. Locina formose donas r̄ iāntina meche. Pl. Ex his violis q̄ ip̄ote in apicis ac macris loc⁹ p̄ueniūt purpuregatione folio statim ab radice car/ nola creunt/ soleq̄ greco noie a ceteris discernuntur appellat⁹ ita vt ab his Jāntina veltis.

Iantha fuit nymphā oceanī et Tethios filia: ut auctor est Hesiodus.

Ianira pe. pro. fuit Oceanī et Tethios filia.

Iapis idis. nomē ppriū etholi q̄ cū ad regionē Venetię venisset oppidū de suo noīe cōdidit a q̄ ea pars vbi tū maū fluiū est iapidis nomē sūpsit Virg. Castella in tumulū et iapidis arua timauit. Hā dicta est iapidia.

Iapetus pe. cor. celi et terre filius: ut inquit Hesiodus. Hunc quidā promethēi patrē fuisse asserūt. De quo Suid. Siue recens tellus seductaq̄ nuper ab alto Bœchere cognati retinebat femina celi. Quā sat? Iapeto mixtā fluminalibus vndis. Finxit in effigie modē rātū cuncta deorum.

Iapigis. pe. cor. ventus est Apulia proficiscens q̄ qua si aduersus Eurū flare videt. De hoc Luc. libro. vj. Excipit aduersus cepيروس et Iapygia pindus. Est et Iapyx nomen Dedali filii.

Iapygia Apulia dicta ē ab iapyge Dedali filio ut Diogenes et Soli. scribere. Iapygiū dō Salentiorū pmo eorum est. Virg. li. ij. Vinctos garganti condebat iapygis agris. Unde Ser. Iapygiā partē esse apulie dixit in qua est mons gargar? qui vīq̄ in Adriaticā pelagus tendit. Huius metropolis est Hyndusium et Tarenti ciuitas. Hanc regionē Desapiam et Iapygiā et Calabriā et Salentinā multi nominant.

Iason nomē propriū Iasonis filii fratris Pelie Thebesis regis: qui colchos profectus vellus aureū abtulit. De hoc Iulianus et Plodius. Siculus Iatius scripserunt. Huius noīis prima vocalis est. Duid. Quē nisi crudelē non tangit Iasonis etas.

Iasus vnus fuit ex primis argiuorū regibus a quo argiuū Iaside dicitur.

Iapida nunc forū iulii regio italię ab Iapide Bœholi filio qui ad eas oras veniens oppidū de suo noīe cōdidit. A quo ea pars vbi fluius est Timauus iapida cognominata fuit. Virg. li. ij. geor. Castella in tumulū et iapidis arua timauit.

Iasum insula Larię que continet adiacet: cuius incolę magna ex parte victi ex mari captabāt cum sterilem regionē haberēt. A qua iasus finus: cui? municipis Cerillus fuit. Ex isto fuit Diodorus dialecticus cognoīe Thronus.

Iaspis lapis preciosus. qui a Ili. de greco in latinū viridis gēma interpretat? iaspis quippe viride πρασινος gēma. Est enī viridis sicut smaragdus sed crassi coloris. Sunt qui cōponant ex ioy viola et παρ totus: quasi totus sit violaceus.

Iatrolecte latine rectoris medicorū.

Iasiges methanaste populi in Europa q̄ sicut Pto. li. iij. scribit ab oriente habet? Dacia: ab occasu et haurio germanie partē a septentrione Sarmatiā.

Iapartes fluius qui ut Danti. docet illā terrę partem fecit qui Tanais putabat: quem Demodamas dux? tras cedit et alium esse perdocuit.

I ante B

Iberus pe. pro. fluius hispanie: q̄ apud cātabros oriens p̄ quadraginta passū milia fluit: et in mare balearicū exit. Eustachi? ἰβηρ δε οπὸς αμοσ κατὰ δε ἰβρασ απο βασιλειος ο μαυριμοσ απο ἰβηρ εγχαση λοχη μα ο εσηγυρι α του ευρο του αχου ἰωροσ ηλωρ ἰωρ περι τα γαλειρα και ελλα πολλα λε γει ο αυλοσ ευοσ α θιοσ. Luc. lib. iij. Qui prestat terris infert tibi nomen iberus. Quid iberū declinari potest? fertim q̄ sequit? sunt. Et iberi vī vī eris pe. pro. ut Dicitur. Hæora. Iberi rbdanig potoz Luc. Occurrat iberib? alter. Unde iberia dicta est pars hispanie q̄ intra iberū cūinet. Quis generali vocabulo p̄ hispania capiat. Et iberiā q̄ dā partē vna exteriorē alterā interiorē dixerunt. Hanc

regionē celte galloī populi relicta sedibus suis habitauerunt. Cū cōposito ex vtraq̄ gente noīe Celtiberi appellati sunt: et regio eorum celtiberia. Ab iberia vero iberi et iberes vocati sunt populi hispani. Est et alia regio hoc noīe iuxta pontū intra colchida et armenia venenoz feraz q̄ caucasis montibus circūdat: cuius similiter populi iberi et iberes dicti sunt: a quibus ut Tarro scribit: venerunt q̄ in hispania habitauerunt: et a quibus hispania iberia et fluius hispanie iberus. Et iberus a. um. Virg. lib. ij. Dicit? acu chlamydē et ferrugine clar? iberia. Scribit Diodorus: Iberes populos a pyrenie montibus profectos in asiam sedes posuisse. In ea pars Asię iberia nūcupat. Iberiā regionē mulier captiua sub Cōstāntino Heleng filio peruenit ad christianiā fidem ea pudicam traducēte vitā et in oratione iugiter p̄sistēte.

Iberia regio. vide in dictione iber: de qua modo.

Iber vel iber cis. syluestris capree genus pnicissimū: ut Diodorus. viij. scribit. De quo et apud Herodotum. Iob r r viij. scribitur. Nūquid nostri tēpus iberi partus? Quidā tamen hoc nomē aspirant.

Ibi aduerbiū loci significat in hoc loco: et pprie dicitur cum semel loc? monstrat. Ibi dē cū sepi? Virg. Ter succ? ibidē torq̄ agens. Ab ibi sūt cōposita mibi et alibi.

Ibis: avis egypti: que sicut Herodotus scribit duplex ē. Altera nigra tota est. Altera Ciconie non ab similibus diuersa in a Ciconia. Hęc rostri adūctate per se partē perluit qua reddi ciboz onera cōsueuerūt et serpentes vesca. De hac Luce. lib. ij. de natu. Velut iberes maximā vim serpentū cōficiūt cum sint aues excellēti gūdis cruribus: conico proceroz rostro: auerunt pestē ab egypto cū volucres anguis ex vastitate Libie vento apyico inuectas interficiūt atq̄ cōsumūt et q̄ fit ut ille viuē nec motū nec occidit nec odore mortis. Ab huius avis similitudine Ibis p̄ inuidio ponitur. Unde Duidius lib. iij. in ibim scripsit.

Ibicus penul. cor. nomen poetę lyrici rbergini apud grecos p̄clari a quo genus metri dictū est ibicū: sic alterū ab alceo alcaicum.

Ibernia insula in oceano septentrionali versus occasum prima britanię: sed qua britaniā angustior ab apyico in bozā porrigitur: cuius partes proles iberiam prospectat. vnde et iberia dicta: in ea nullus anguis videtur nulla apis.

I Ante L

Icarus pe. cor. Dædali Laconū regis filius fuit: pater Denelopes. Propter lib. ij. Icare cecropiū merito iugulate colonis. Hęc etiā icariotus dicitur est. Unde icariotis forma patronymica. Qui. lib. iij. de pō. Dicitur nihil op? est nihil icariotide tela. Icar? etiā dicitur fuit Dædali filius q̄ vna cū patre et creta fugiens fretus alarū fiducia cum vltra patris iussū altius euolasset: solisq̄ ardore cera qua penne continebātur liquefacta esset: ita ut ab aliis deflueret: decidit in mare qd? est inter myconē et gyarū a quo postea icareum mare dictū fuit: dicitur Duid. lib. iij. de trif. Icar? icarias nomini fecit aquas. Preterea icarus: ut Plin. lib. iij. auctor est: mons est in attica regione.

Icaria insula in cario mari ab icaro Dædali filio dicta: que trecetozū stadiorū ambitū habet. Et in ea Diane tēplū Tauropolū appellatū. Hęc et icarus dicta est aī Doliche vocata. Est inter Sardū et siculū mare.

Icarion fuit nomen seuissimū pyrate.

Icos a Iice. in rhetoricia ponit breuis cōplexio.

Iconū oppidum cappadocie optime olim habitator: fortunatio: ē habens regionē. Alterū est in Asia pontica regione apud Trogetē lacū: ut inquit Strabo.

Icon siue econ latine effigie? imago et statua ex membris ipis a pictoribus seu statuarijs expressa. Plin. p̄

